

Một buổi tối thanh bình trong khu rừng nhỏ, các ông bố, bà mẹ ngồi quây quần trò chuyện cùng nhau bên ngọn lửa hồng. Các con của họ đã lần lượt về nhà đi ngủ, chỉ còn lại chú chuột sóc đang mái mê tập đàn.

Khi đã đến giờ đi ngủ, chuột sóc vừa ngáp vừa
lâm bâm: “Trời đã tối mò mò, tớ muốn ngáy
khò khò!”.

Quá thật lúc này, chuột sóc chỉ muốn đánh
một giấc ngon lành...

Cậu khoác đàn lên vai, đi về nhà và chỉ muốn mau mau được ngủ lăn trên chiếc giường êm ái của mình.

Đang đi, đột nhiên, cậu nghe thấy tiếng gọi khe khẽ:

– Chuột sóc, chuột sóc!

Thì ra là tiếng của bạn chồn xinh xắn.

– Chuột sóc ơi, tớ nằm mãi mà không ngủ được! Cậu kể cho tớ nghe một câu chuyện được không? – Bạn chồn năn nỉ.

Chuột sóc buồn ngủ lắm rồi nhưng cậu vẫn ngồi xuống bên cạnh bạn chồn và bắt đầu kể:

– Ngày xưa ngày xưa, có một cô công chúa nhỏ xinh đẹp...

Khi bạn chồn đã say ngủ, chuột sóc rời đi. Cậu tự nhủ: “Trời đã tối mò mò, tớ muốn ngủ khò khò!”.

Đi được một đoạn, đột nhiên, cậu lại nghe thấy tiếng gọi nhỏ:

– Chuột sóc ơi, chuột sóc!

Thì ra là tiếng bạn chim ác là xinh xắn ở tít trên cành cây cao.

– Gấu bông của tớ bị rơi mất rồi. Cậu nhặt nó lên hộ tớ được không? – Chim ác là khẩn nài nhờ chuột sóc.

Chuột sóc lại lụi hụi tìm kiếm gấu bông cho chim ác là. Đây rồi, gấu bông của cậu ấy đây rồi!

– Cảm ơn cậu! Nhờ cậu mà tớ có thể đi ngủ được rồi! – Chim ác là nói.

Chuột sóc rời đi và tự nhủ: “Trời đã tối mò mò, tớ muốn ngáy khò khò!”.

Chuột sóc cảm thấy hai mí mắt mình sắp dính vào nhau đến nơi rồi. “Mình chỉ muốn lên giường ngay thôi!” – Cậu nói thầm.

Đột nhiên, cậu lại nghe thấy tiếng gọi thầm thì:

– Chuột sóc ơi, chuột sóc!

Thì ra là tiếng của bạn thỏ nhỏ xinh.

– Chuột sóc ơi, tớ bị đau chân, mà tớ lại khát nước quá! Cậu lấy giúp tớ cốc nước được không?

Chuột sóc bé nhỏ vội lấy nước cho bạn thỏ rồi chúc bạn:

– Ngủ ngon nhé, thỏ con!

“Bây giờ, trời đã muộn quá rồi, mình nhanh nhanh về nhà đi ngủ thôi!” – Chuột sóc tự nhủ.

“Trời đã tối mò mò, tớ muốn ngáy khò khò!”, cậu vừa đi vừa lẩm bẩm.

Chuột sóc quyết định sẽ không dừng lại lần nào nữa vì cậu buồn ngủ lắm rồi! Nhưng đi được một đoạn, cậu lại nghe thấy tiếng gọi từ trong bụi rậm của một chú nhím con:

– Chuột sóc ơi, tự dừng thức dậy, tớ thấy mình bị mắc chân vào đây mất rồi! Tớ cố mãi mà không sao gỡ ra được!

Chuột sóc bé nhỏ không nỡ bỏ mặc bạn nên cậu lại giúp nhím con.

